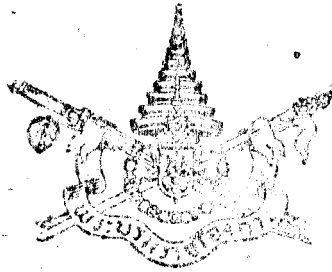

๑๒๒๕

ตอนที่ ๑๕ เล่ม ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๗

พระราชบัญญัติ
เงินตรา (ฉบับที่ ๑๐)

พุทธศักราช ๒๔๘๗

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๗)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๗

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๗๘

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยเงินตรา

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เงินตรา (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ นอกจากเหรียญกระษาปณ์ซึ่งจำแนกไว้ใน
มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕)
พุทธศักราช ๒๔๘๕ รัฐมนตรีอาจให้ทำเหรียญกระษาปณ์
ตบๆเพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่ง มีชนิดราคาอย่างสืบสองก

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเงินตรา
พุทธศักราช ๒๔๗๑ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
เงินตรา (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๕ เฉพาะส่วนที่ว่า
ด้วยเหรียญตบๆ

ตอนที่ ๑๕ เล่ม ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๗

มาตรา ๕ การกำหนดอัตราน้ำหนัก อัตราเนื้อโลหะ และอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดแห่งเหรียญดึก ให้ตราไว้โดย พระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๑๑ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) เหรียญเงินหรือเหรียญทองขาวชนิดราคาสิบ สตางค์และห้าสตางค์ และเหรียญดึกชนิดราคาสิบสตางค์ สิบสตางค์ และห้าสตางค์ ให้เป็นเงินชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย เพียงจำนวนสิบบาท”

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ดวง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี